

Cimrmanova cena útěchy

V sympatické Čáslavi byla při vyhlášení výsledků 72. mezinárodní mistrovské soutěže ve zpěvu harckých kanárů slavnostně udělena historicky první „Cimrmanova cena útěchy“. Již náš velký kanárkář, badatel, myslitel, sportovec, vynálezce, zlepšovatel, lyžař, spisovatel, hudebník a největší Čech Mistr Jára Cimrman, narozený ve Vídni, polohlasně uvažoval (ve vídeňském hostinci „U dutopěvce“, kam často chodíval se svojí starší sestrou Luisou), že předávání cen vítězům je krajně nespravedlivé, jelikož chovatelé nacházející se na samém konci výsledkové listiny zůstávají bez medailí, pohárů, diplomů, malovaných talířů a jiných předmětů připomínajících jim neslavné a deprimující umístění v soutěži. Tento génius tvrdil, a to s nezlomnou jistotou, že při vědeckém měření emocí u vítězů a poražených dochází v podstatě ke stejnému vychýlení emoční křivky, pouze – a teď citujeme samotného zakladatele kanárkářského hnutí Mistra Járu Cimrmána - radost je nahrazena zklamáním, veselé myšlenky černými a slzy radosti slzami hořkosti.

Ale nepředbíhejme událostem. Jak se myšlenka na udělení této svérázné ceny rodila. Musíme si přiznat, že těžce. Při odborných seminářích vyvolávalo totiž pouhé jméno velikána Cimrmána v některých slovných členech slavné odborné kanárkářské komise značnou nevoli. Bojovně naladěni byli především tábořský Novák, potomek husitů, a myslivec Franěk z celoročně zasněžené Vysočiny, právě ten, co má přesnou mušku. Až zasáhla náhoda, která sama rozkývala kyvadlo kanárkářských dějin.

V předvečer odjezdu na letošní mistrovskou soutěž zabušil kdosi na dveře košířského domu, v němž bydlí doktor Pivoňka. Naléhavé bušení se nedalo přeslechnout, jelikož byla jedna hodina v noci. Tou dobou doktor Pivoňka ještě usilovně přemýšlel, jedna originální myšlenka stíhala druhou ještě originálnější. Nešetrně vytrhnut z hloubání, vyběhl prostovlasý a v pruhovaném nočním úboru ven do vánice, aby si to s neodbytným narušitelem rázně vyřídil. Záhadná zachumlaná postava se čistou oxfordskou angličtinou optala, zdali je doktor Pivoňka skutečně doktorem Pivoňkou, načež mu předala čímsi naplněný originální pytel na dopisy používaný Britskou královskou poštou. Poté tajemná osoba zmizela v dál, mírně se stáčeje, díky oběma pravým botám, doprava. Tušíte správně, že doktor Pivoňka odhodlaně, vydáváje všanc svoje zdraví, stopoval mizejícího, leč marně. Podstatné je, že tušil, odkud vítr fouká. Mlhavé vnuknutí, že se právě zjevil sám veliký Mistr Cimrman, či spíše jeho nesmrtelný duch, se pozvolna proměňovalo ve skálopevnou jistotu.

Doktor Pivoňka takřka nábožně vyndal z poštovního pytle jakýsi předmět nebývale podněcující bujarou fantazii. Užasl. Ano, spatřil Cimrmanovu cenu útěchy a v skrytu duše přemýšlel, kdo si ten skvost z nadcházející mistrovské soutěže asi odnese. Že by houževnatý mistr cechu pokrývačského průhonický Vrnata? Či snad brněnský Kozár ze slavného rodu kanárkářů nebo petřvaldský Svoboda, co není inženýr, ale je výtečný tanečník? Nikoliv. Cenu získal, jsa nebývale potěšen, slovenský bratr, bratranec, strýc, otec, manžel, kamarád, chovatel harckých kanárů, koz, králíků, drůbeže a mnohého dalšího Vladimír Kubík. Tento historicky první držitel Cimrmanovy ceny útěchy si cenu symbolicky chvíli podržel, načež ji odevzdal doktoru Pivoňkovi, aby byla příště opět dána do chvilkového držení dalšímu chovateli. Předpoklad, že Cimrmanova cena útěchy obdarovaného chovatele jen dopálí, či dokonce rozběsí, protože mu připomene jeho neslavné umístění v soutěži, navozující pocity sedláků bojujících kdysi u Chlumce, se tedy ani v nejmenším nepotvrdil. Moudrý a radostně naložený přítel Slovák Vladimír Kubík totiž vyslovil odvážný názor, že vždy záleží na úhlu pohledu. Z jistého úhlu skončil totiž první, i když bráno z druhého konce výsledkové listiny. Významnost okamžiku výrazně podtrhla i přítomnost nadaného zpěváka, vypravěče a horského turistu Rudy Chlebka, co se tak dobře znal s „Králem Šumavy“ a občas mu v jeho nelehké práci i pomáhal. (Pokud se snad kanárkářské hnutí dostane do nebezpečných končin a zrádných bažin, je alespoň jistota, že ho má kdo převést...)

Tu velkou událost kanárkářskou jen v krátkosti připomněla ELIŠKA STEJSKALOVÁ a onen skvost nafotila Bc. HANA PIVOŇKOVÁ

Popis k fotografii

Podivné okolnosti provázející doručení „Cimrmanovy ceny útěchy“ pro nejméně úspěšného účastníka Mezinárodní mistrovské soutěže ve zpěvu harckých kanárů korunuje originální pytel Britské královské pošty, který posloužil jako obal. Vzbuzuje dohady o plném smyslu tohoto Járova poselství, přinejmenším pak to, je-li – při neuvěřitelné šíři Mistrových aktivit - známo opravdu vše o proslulé velké vlakové loupeži.

